

Alegres... rivalitats!

En una festa major les rivalitats que existeixen entre el partit de dalt i el partit d'abaix, sempre fineixen malament pel pobre foraster, que es veu obligat a desemborsar si és que vol disfrutar quelcom de les festes.

Els del partit de dalt, d'ençà de les eleccions tenien una ràbia a mort als més modestos i amb no tanta ràbia el partit d'abaix. Aquest partit era d'aquells que no volen mal a ningú; però tant i tant es veieren tocats de l'amor propi, que la modèstia es convertí en odi.

El primer any no succeí res anormal, però a mida que transcurrien els anys, la rivalitat entrà en el seu punt àlgid. Hom podia veure que si els del partit de dalt tenien dues orquestres, els altres quatre; que si els uns feien quatre balls de rams, els altres, per no ésser menys, en feien sis, i així successivament. El pobre foraster deia: «Caram, és el comble!» Però pagava. Tots els forasters són així: tots pàguen. Un foraster que no pagui no és foraster de festa major.

A l'any següent, els de dalt feren pagar dues pessetes d'entrada i els d'abaix, per no ésser menys també en feren pagar quatre... Fins que després d'una sèrie d'anys que veieren que el negoci donava molt, volgueren correspondre al favor del públic— aquest públic que així que li insinuaven quelcom, es treia un duro de la butxaca per a donar-lo— i feren ball amb entrada gratuïta. Els de dalt, a més pagaven un esplèndid dinar als forasters i els d'abaix abonaven als balladors tot un dia d'estada al poble; incloïnt-hi el dormir i tot.

Les orquestres i orquestrines, hi eren a milers; les mares infantaven llurs fills amb instrument i tot, tal era la necessitat de músics. Es regalaven patinets, bicicletes, motos i per fi els del partit de dalt no restaren satisfets i regalaren uns magnífics automòbils als visitants, però els d'abaix, tossuts, els obsequiaren amb unes cases i torretes per a passar-hi l'estiu.

Els envelats inconcients del que passava, seguien quietos amb el seu trajo de presidari, fins que a un comissionat se li acudí d'edificar-los i tots dos partits construïren bells estadis amb cabuda per a milers de persones...

Amb els obsequis ja era el comble! No hi havia cap foraster que no fos propietari d'un cotxe o d'una torreta.

Les autoritats no ho podien evitar; era endebades; aquell devesall seguia. La gent, en veure aquell esclat de comunisme llibertari, s'hi llençà de plè. Hi havia gent de tot arreu: francesos, russos, alemanys, xinesos...

Les autoritats demanaren ajut al Govern, però fou endebades. Les nacions no podien construir tan material; els tallers i fàbriques es veien impossibilitats de poguer atendre les comandes... Fou necessari convocar la Societat de les Nacions i s'acordà que aquell poble estava frenètic i boig d'altruisme.

El públic, però, endut del seu egoisme, es llençava com foll a aquell poble. Fou necessari, per a acabar-ho, emprar la violència fins que les nacions declararen la guerra a aquell poble indefens. Fou l'epílegl...

Avui tot és en runes. Ja no queda res del passat. Sols els estadis, amb el cobert de trajo de presidari, alcen els seus braços al cel, com volguent demanar pietat pels errats de comptes.

PASSARELL

Oposicions a l'Alcaldia de Granollers

A tots els Butlletins Oficials de la província de Granollers, ens ha estat tramesa la següent

CONVOCATORIA

D'acord amb la Direcció General de Ferrocarrils i Ajuntaments, es treu a oposició una placa d'alcalde, tercer d'Administració amb 80 naps mensuals, tots els drets actius i passius i la consegüent correguda de l'escalafó.

Els aspirants hauran d'acreditar les següents condicions:

- 1.ª) Ésser espanyol o de Caldes d'Estrac.
- 2.ª) Haver complert 3 anys i un dia en qualsevol establiment penitenciari i haver fet la primera comunió abans de la publicació d'aquest anunci a «La Vanguardia».
- 3.ª) Posseir certificat de bona conducta estès per l'Alcalde de barri, i una fàbrica de pastes per a sopa.
- 4.ª) Posseir un físic agraciad i envejable i un somriure afalagador perquè totes les nenes del poble el mirin amb simpatia.
- 5.ª) Declaració d'haver pres part com a jurat, en algun concurs de bellesa i semblances de Joan Crawford i Greta Garbo.
- 6.ª) Ésser un entusiasta propagador de les teories emprades en la pel·lícula «Topaze».

Notes: Es consideraran mèrits preferents, el tenir una semblança amb en Camillu, pertànyer al Gremi de Cansaladers o bé oposarse sempre a tot quant digui el senyor Montanyà.

El tenir una retirada amb en Lerroux no es tindrà en compte, perquè En Tardà guanyaria les oposicions.

Aquestes es verificaran d'acord amb els següents exercicis:

- 1.ª *Escrit:* Efectuar davant del Tribunal, el traspàs a la Generalitat de la fàbrica de pastes per a sopa.
- 2.ª *Oral:* Dimitir 69 vegades per setmana.
- 3.ª *Pràctic:* Vuidar en menys de cinc minuts la caixa municipal.
- 4.ª *Teòric:* Saber callar i disimular sempre que el Secretari li estiri l'americana indicant-li que l'està *vessant*. El que amb data d'avui es posa en coneixement de tots els ciutadans del ram de l'aigua.

El President,

Esteve Camillo Mustarós

El Secretari,

Enric Margarit

El Vocal nat

Net

Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines